



KIRKKOSANOMAT

Porin ev.lut. seurakunnat 2—1986

Ryhmäkirje

*”Katso, minä
teen uutta”*

Jes. 43:19

- *Mitä seurakunta minulle merkitsee?*
- *Kerro asioistasi*
- *Loppukevään ja kesän toiminta seurakunnissa*

Seuraamassa tilaisuutta

Sanomalehtiä lukiessa törmää tavan takaa otsikkona olevaan sanapariin, jonka yhteydessä mainitaan jokin henkilömäärä kerrottaessa jostakin seurakunnallisesta tapahtumasta. Ilmaus kuvaa huonosti seurakunnan luonnetta. Seurakunta, seurakuntalaisten joukko, ei ole koskaan vain katsomassa — olipa se sitten kirkossa, kesäkodissa tai keskellä arkielämää — vaan se osallistuu, toimii, kokee ja elää mukana. — Tätä ainakin tulisi pitää tavoitteena —. Seurakunnan on silti aiheellista silloin tällöin kysyä itseltään: ”Kentällä vai katsomossa?”

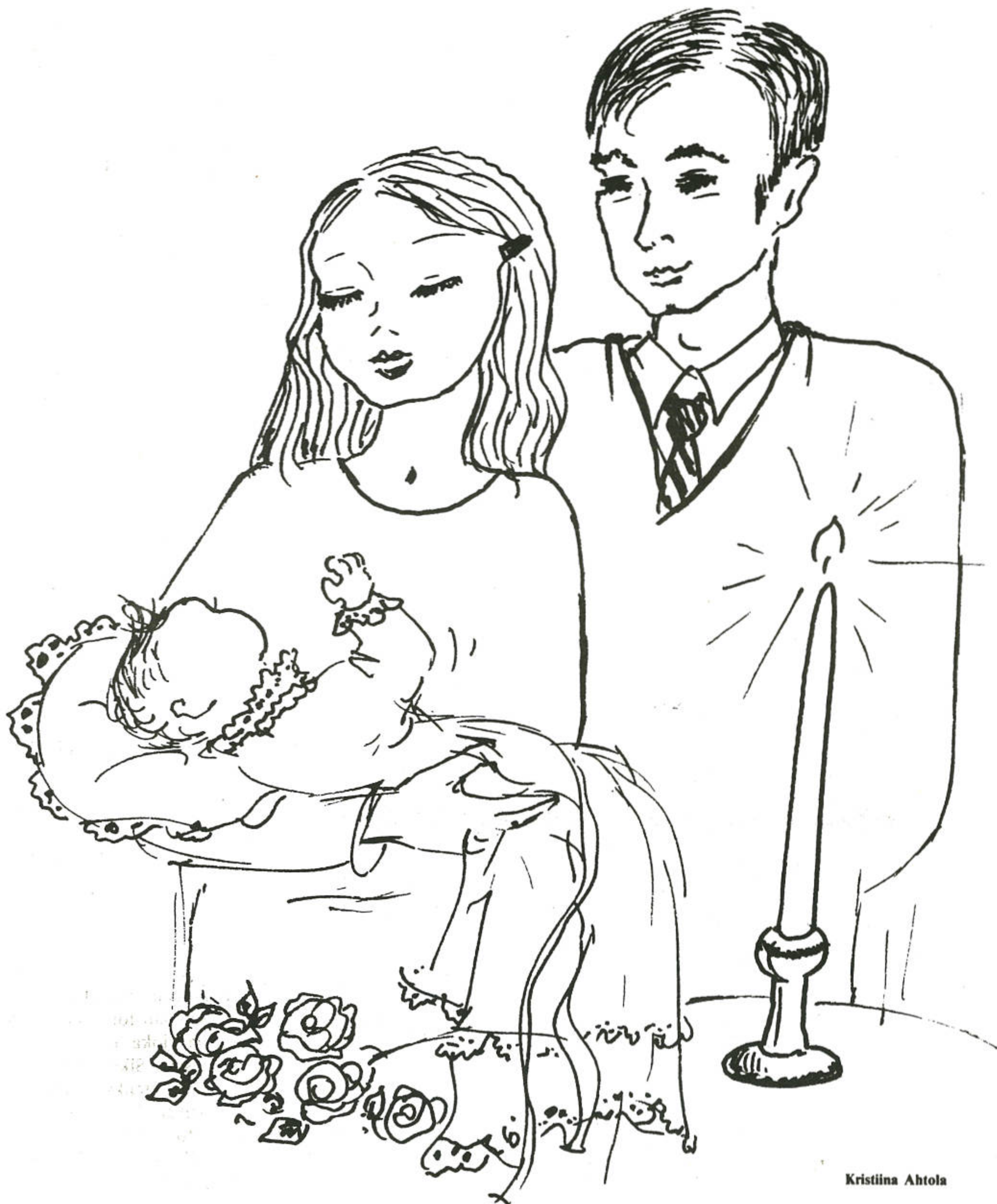
Osallistumisesta ja tiedostamisesta on puhuttu viime vuosina paljon ideologisessakin mielessä. Osallistumisesta syvimmillään ja seurakunnan elävästä, suorastaan elimellisestä, yhteydestä puhuu apostoli sanoessaan: ”Siunauksen malja, jonka me siunaamme, eikä se ole osallisuus Kristuksen vereen? Se leipä, jonka me murramme, eikä se ole osallisuus Kristuksen ruumiiseen? Koska leipä on yksi, niin me monet olemme yksi ruumis; sillä me olemme kaikki tuosta yhdestä leivästä osalliset.” Seurakunnan päätaphtumassa jumalanpalveluksessa ja ehtoollisen vietossa toteutuu tämä osallisuus ja yhteys. Se on myös ravitsemushetki, keidaspaikka ja eräänlainen ”veritankkaus.” Sanan ja sakramentin välityksellä ammennetaan uskoa, toivoa, rakkautta ja voimaa.

Seurakunnan osallistuminen jumalanpalvelukseen on täysin vapaaehtoista eikä sillä hankita mitään ansioita Jumalan edessä. Mutta sitä tietä syntyy usko ja siinä kasvetaan. Tätä uskoa on vaikea saada kovan paikan tullen tai kuoleman hädässä, vaikka kuinka tahtoi ja vaikka miten vakuutettaisiin Jumalan auttavan. Ei este armon saamiseen ole tällöinkään Jumalassa, vaan uskon puutteessa. Jumalasta piittaamattomalle ihmiselle on hänen apunsa tällaisessakin tilanteessa nollalukemassa eikä oman elämän saldokaan enää auta. Ettei tähän päädyttäisi, tarvitaan sanan ja sakramenttien osallisuutta. Ihmisen täytyy voida niiden kautta sisäistää edes jotakin seurakunnan yhteisestä uskosta, muuten häneltä puuttuu motivaatio ja mielekkäisyys siihen kuulumiseen ja hän tuntee olevansa vain maksumies.

Seurakunnan yhteinen kokoontuminen on kuitenkin vain toinen puoli sen elämästä. Pääosan ajasta se elää siellä, missä sen jäsenet elävät iloineen ja suruineen. Eivät vain maksu- tai saamamiehinä, vaan tämän saman ruumiin jäsenenä kukin omalla paikallaan. Tämän ruumiin jäsenyys merkitsee Kristuksen kärsimyksen osallisuuden todeksi elämistä. Se on sen kivan tunnon jakamista, mikä Kristuksella oli kaikessa ja kaikkialla, missä hän näki elämän vammautuneisuutta. Tämä Kristuksen kärsimyksen osallisuus on tuttu siellä, missä ihminen painiskelee kiusausten, oman rajoittuneisuutensa ja raadollisuutensa kanssa tai kamppailee elämäänsä koettelevien vaikeuksien keskellä. Se on läsnä-siellä, missä etsitään rakkauden, oikeudenmukaisuuden ja omantunnon vaatimusten mukaista ratkaisua yhteisen elämän vaikeisiin kysymyksiin. Kaikessa tässä, tappioissa ja voitoissa, eletään siitä, mitä yhteisessä kokoontumisessa, ehtoollisessa ja rukouksessa on saatu. Tämä on sanan syvässä mielessä sitä sovitettuna elämistä, josta niin paljon pinnallisestikin puhutaan. Sovitus on kyllä riittävä, Jeesuksen suorittama objektiivinen teko, mutta siitä kiinni pitäminen tapahtuu noissa kärsimyksen jakamisen syvissä vesissä, missä rakkaus maksaa kiitosvelkaansa. Tämän kärsimysten osallisuuden keskelle tunkeutuu kuitenkin jo kuin ennakkona ihmeellistä kirkkautta, vaikkakin usein vain heikkona, aavistuksenomaisena kangastuksena, sieltä missä kerran riemuitseva seurakunta kokoontuu. Se antaa ihmisille voimaa ja toivoa, tyytymistä ja tyyneyttä, silloinkin kun olosuhteissa ei näy tapahtuvan mitään muutosta. Se on ylösnousemuksen tänne jo murtautuvien voimien osallisuudessa elämistä. Niillä voimilla varustetaan seurakunnan jäsenet, silloin kun he eivät tyydy vain paperijäsenyyteen ja huomioitsijan rooliin.

Seurakunnan tilaisuuksissa olevien määrä voidaan laskea; vaikeampi on jo varmuudella tietää, kuka niissä olevista elää mukana, kuka taas on vain seuraamassa tilaisuutta. Vielä vaikeampi on ilman erehtymisen riskiä sanoa, kuka elää Kristuksen kärsimyksen osallisuutta todeksi arkielämässä. Se kyllä nähdään, ettei seurakunnan kokoontumisissa ole useinkaan tungosta. Sekin voidaan todeta, että on paljon hätää ja kärsimystä, jota ei kukaan näy jakavan. Liekö paljon väkeä seuraamassa sitä tilaisuutta, jossa perille päässeet viettävät jatkuvaa, rasitteista vapaata kiitosjumalanpalvelusta? Sitä tilaisuutta ei taida kukaan päästä seuraamaan. Mutta ettei yhdenkään halukkaan tarvitsisi silloin jäädä ulkopuolelle, kutsuu seurakunta jatkuvasti ihmisiä elämään mukana, osallistumaan ja opettelemaan kiitosta.

Jussi Jussila



Kristiina Ahtola



Atte Pantzar

Sana Sinulle

Kuuntelisitko?

Aikoinaan kutsuttiin ripittäytymiseksi mieltä painavien erheiden ja rikkeiden kertomista henkilölle, jonka oli saanut tai valinnut rippi-isäkseen. Jokaisen hurskaan kristityn oli säännöllisesti ripittäydyttävä, tavallisimmin pappille, ja saatava synninpäästö.

Monia arkoja ihmisiä jäi helposti vaivaamaan epätietoisuus siitä, oliko hän ripissä muistanut kertoa kaikki syntinsä. Vilpilliselle sielulle ei ripittäytymisenkään antanut mitään, ja synninpäästön katsottiin koskevan vain niitä seikkoja, joita ripissä oli tuonut esiin. Lutherin pitkäaikainen rippi-isä Staupitz joutui joskus leikillisesti neuvomaan Lutheria, ettei tämä kävisi niin usein ripittäytymässä, ennen kuin olisi tehnyt jonkin kunnan synnin kuten ”isänmurhan”. Staupitzia kiusasi Lutherin yletön omantunnonarkuus, mutta näyttää Lutherkin ottaneen opiksi, koskapa hän kerran neuvoo puolestaan arkaa Melanchtonia: ”tee rohkeasti syntiä, mutta usko vielä rohkeammin armo.”

Lutherin mukaan jokainen kastettu kristitty voi olla pappi toiselle. Varsinaisen papiksi vihkiminen, jota katolinen kirkko pitää sakramenttina, pyhänä ja peruuttamattomana; jopa ihmillisen luonnon muutoksena, tapahtuu Lutherin mukaan kasteessa. Siinä ihminen saa kutsun Jeesuksen opetuslapsiksi ja seuraajaksi.

Kasteemme perusteella meillä on oikeus ja velvollisuus kuunnella ja lohduttaa toinen toistamme. Ripittäyty-

minen ei ole tarkoitettu menneisyyden jäänteeksi, vaan avuksi ja lohdutukseksi nykyihmisen elämänahdistukseen. Jokaisella ihmisellä on jossain tilanteessa asioita, joista kertominen jo helpottaa. Ja mitä helpotusta merkitseekään saada toisen ihmisen suulla ja Jumalan sanalla vahvistus sille, että anteeksiantamus pyyhkii pois syyllisyyden ja rangaistuksen.

Luottamuksellinen keskustelu voi sukeutua milloin tahansa, ja melkein missä tahansa, lounaspöydässä, työmatkalla, monistuskoneen ääressä tai firman tupakkahuoneessa. Älä väisty sellaista hetkeä. Ota todesta ystäväsi tai puolittutusi sinulle kertoma asia. Kuuntele keskittyneesti äläkä vähättele ystäväsi piinaavaa ongelmaa. Ei sinun tarvitse miettiä mielessäsi helpoa tai nopeaa ratkaisua ystäväsi kysymyksiin, riittää, että kuuntelet, pysy paikallasi ja osoittaudut sinuun kohdistetun luottamuksen arvoiseksi.

Tuhoisimmaksi koko kirkkomme vuosisataiselle rippikäytännölle on osoittautunut inhimillinen taipumusomme lörrötellä toistemme asioista. Moni luottamukselliseksikin tarkoitettu asia on vuotanut työyhteisön tai ystäväpiirin tietoon — ja sen katalampaa petosta ei toiselle ihmiselle kykene kukaan aiheuttamaan.

Ottakaamme siis todesta apostoli Jaakobin neuvo: ”olkoon jokainen ihminen nopea kuulemaan, hidas puhumaan” (Jaak. 1:19).

Lasse Vahtola

Seurakunta on koti

— Eivät ulkoiset puitteet ole seurakunnan toiminnassa tärkeitä, vaan se, löytävätkö ihmiset Jeesuksen, pohtivat Seppo ja Marjatta Salminen Porin Toejoelta. Heille molemmille seurakunta on tullut läheiseksi kymmenisen vuotta sitten koetun hengellisen herätyksen jälkeen.

Kuusihenkinen Salmisen perhe asuu Porin Toejoella uudella asuntoalueella. He ovat olleet porilaisia jo 16 vuotta. Vanhemmat Seppo ja Marjatta tulivat tänne Kokemäeltä. Isä-Seppo on ammatiltaan tekniikko. Äiti-Marjatta on nykyään kotona 5-vuotiaana Katriinan kanssa. 8-vuotias Sakari on jo koululainen. Perheeseen kuuluu vielä kaksi vanhempaa lasta, 14- ja 17-vuotiaat, jotka eivät olleet kotona.

Seurakunta rakkaaksi uskoontulon jälkeen

Salmisille seurakunta on tullut tärkeäksi osaksi elämää. Syynä tähän on kymmenisen vuotta sitten tapahtunut elämänmuutos. Noihin aikoihin sekä Marjatta että Seppo kokivat hengellisen herätyksen.

Marjatta alkaa ensin kertoa omista vaiheistaan. Hän sanoo olleensa kauan Jumalan puhuttelussa:

— En aluksi kehdannut mennä kirkkoon, vaikka asiat kiinnostivatkin. Myöhemmin sairastuin aika vakavasti ja jouduin sairaalaan. Tuli sellainen olo, etten haluaisi kuolla, koska asiat Jumalan kanssa eivät olleet tunnustamaan syntejä.

Marjatta luki hengellisiä kirjoja ja Raamattua, josta hänelle selvisi, että vain Jeesus antaa todellisen elämän. Hän rukoili silloin, että Jeesus pelasta hänetkin. Synnintunto oli herännyt, ja se vei Marjatan papin luokse tunnustamaan syntensä.

— Aloin katsella maailmaa jotenkin eri tavalla. Ymmärsin silloin, että ”sydän on levoton, ennenkuin se löytää levon Jumalassa”, kertoo Marjatta suuresta löydöstään, joka sai aikaan todellisen muutoksen.

Marjatta korostaa, ettei elämä suin-

kaan tullut ulkonaisesti helpommaksi. Koettelemuksista pahimpia on ollut vanhimmalle tyttärelle sattunut vakava tapaturma.

— Ajattelin silloin tyttären sängyn vieressä, että olisi vaikea kestää tällaista, ellei uskoisi. Tuntui siltä, ikäänkuin taivas olisi tullut lähemmäksi.

Vaimon usko puhutteli

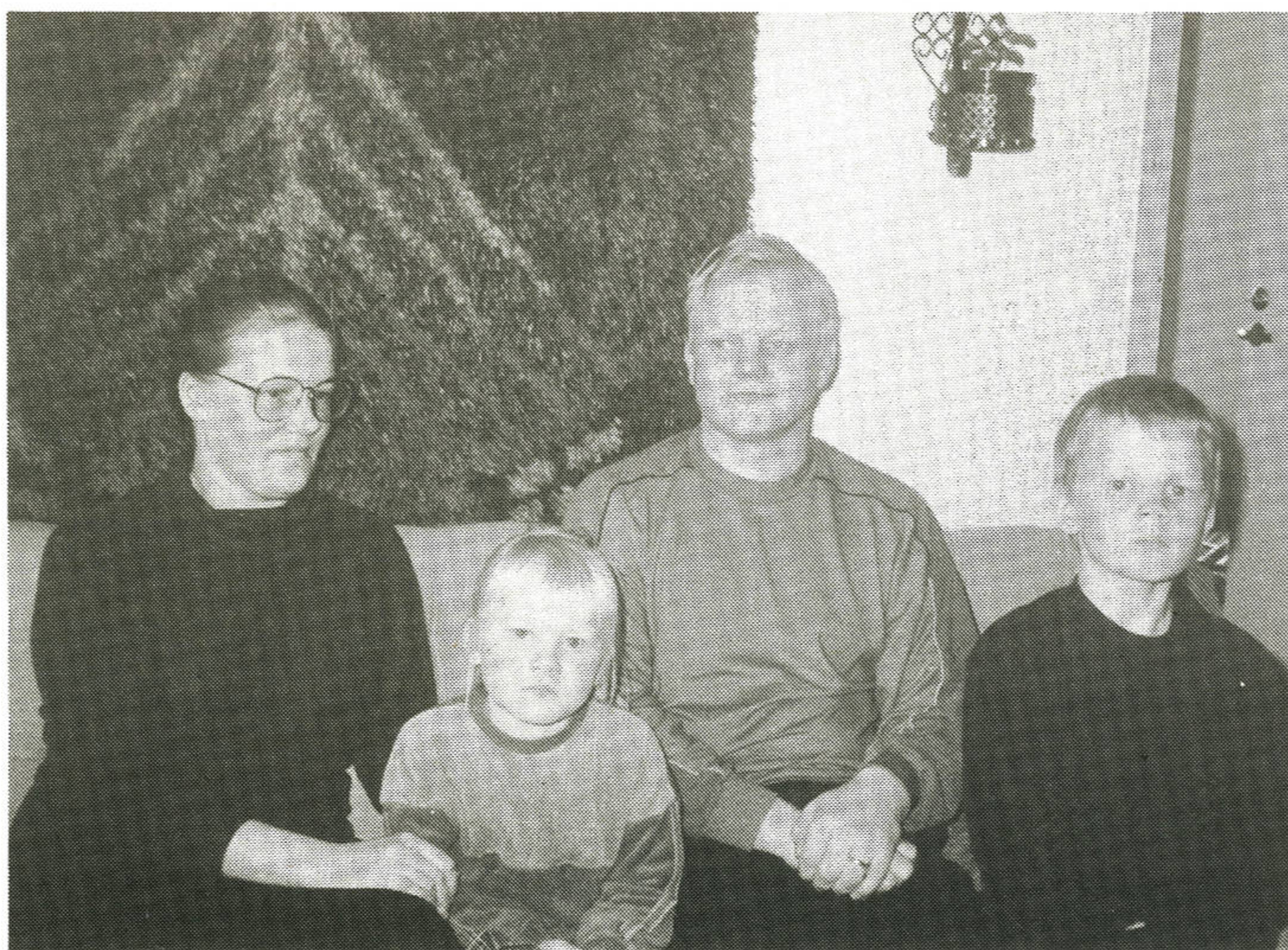
Seppoa Marjatan usko puhutteli syvästi. Hän halusi ottaa selvää, mikä saa ihmisen muuttumaan, ja millainen Jumala on. Raamatun lukeminen oli Sepolle ensin työlästä, kunnes hän uskoontulon jälkeen alkoi ymmärtää paremmin.

— Kerran sitten menimme hengelliseen kokoukseen vaimon kanssa. Ikäänkuin ”Hengen silmillä” näin Jeesuksen ristillä silloin. Ei auttanut muu kuin piti mennä sielunhoitajalle puhumaan asioistaan, muistelee Seppo.

Ei ulkoiset puitteet vaan sisältö

Salmiset ilmaisevat seurakunnan merkityksen hyvin suoraan: ”Se on hengellinen koti”. Jumalanpalvelus on tullut läheiseksi sen jälkeen kun uskonasiat tulivat pinnalle. Seppo sanoo, että etenkin virret ovat ruvenneet elämään. Hänen mielestään niissä on ilmaistu kaikki uskonelämän puolet laidasta laitaan.

Salmisten kotona on aikaisemmin pidetty lasten raamattukerhoa. Marjatta halusi sen heille, koska hän halusi kertoa omille lapsilleen Jeesuksesta jollakin tavoin. Salmisen lapset käyvät nytkin raamattukerhossa erään entisen lähetystyöntekijän luona. — Porissa



”Jumalan sana sopii kaikenikäisille” — Salmisen perheessä pidetään tärkeänä, että koko perhe osallistuu yhdessä seurakunnan toimintaan.

on paljon hyviä hengellisiä tapahtumia, sanovat Salmiset. Seppo pitää seurakunnan toiminnassa keskeisimpänä elävää sananjulistusta:

— Ei pitäisi tuijottaa vain siihen, paljonko väkeä tulee tilaisuuksiin, vaan tärkeintä on, löytävätkö ihmiset todellisen elämän. Eivät ulkoiset puitteet ole niin merkittäviä.

Ystäviltä saa paljon

Marjatta ja Seppo ovat saaneet uusia ystäviä seurakunnasta. — Tapaan säännöllisesti muutamia naisia, jotka ovat minulle uskonystäviä, sanoo Marjatta. — On todella antoisaa, kun

saa jakaa toisilleen niin iloa kuin huoliaan.

Seppo jatkaa kertomalla, että hänellä on ystäviä monista eri herätysliikkeistä:

— On tärkeää ylläpitää yhteishenkeä. Onhan kirkko meille Jumalan lahja, ja jokainen voi rikastuttaa sitä omalla tavallaan.

Lapset mukaan

Lapsiperheelle voi olla vaikeaa lähteä seurakunnan tilaisuuksiin. Salmiset eivät pidä itsetarkoituksena sitä, kuinka paljon käy. Missään tapauksessa vanhemmat eivät saisi kulkea

tilaisuuksissa niin paljon, ettei perheellä ole riittävästi aikaa olla yhdessä.

Seppo ajattelee, ettei pitäisi lokeroi- da eri ikäisiä omiin tilaisuuksiinsa. Lapset tulisi voida ottaa mukaan.

— Kyllä Jumalan sana sopii kaikenikäisille, hän tuumaa.

— Tietysti harrastukset ovat asia erikseen.

Salmisten kodin ilmapiiri osoittaa, että usko Jeesukseen on heille keskeinen elämän sisältö. Katriina ja Sakari halusivat laulaa, ja komeasti he ka- jauttivatkin virren ”Vieraalla maalla kaukana on kumpu kivinen...” Myös lapsille ovat laulun sanojen kertomat asiat tulleet tutuksi.

Ihmisten tarpeet otettava huomioon

— Kaikessa seurakuntatyössä tulisi lähteä liikkeelle ihmisen henkisen ja hengellisen hädän tarpeesta, sanoo Paula Mikkonen. Hän on ollut Satakunnan Syöpäyhdistyksen toiminnanjohtajana yhdeksän vuotta. Työ on opettanut hänelle, että sairaudenkin kanssa voi elää.

Seurakunnalta Paula Mikkonen odottaa, että se osoittaisi aitoa välittämistä etenkin surevia kohtaan.

Paula Mikkonen sanoo olevansa työssään ikäänkuin näköalapaikalla. Erilaisten ihmisten tapaaminen tuo työhön rikkautta. Syöpään sairastuneet ottavat yhteyttä Syöpäyhdistykseen, ja kuntoutuskursseja järjestetään yhdessä terveydenhuollon kanssa.

— Tämä työ on hyvin haastavaa. Se puhuttelee minua syvästi ihmisenä. Tietysti on vaikeaa kohdata ahdistunutta ihmistä, mutta siitä saa myös eniten. Täytyy sanoa, että työ on vienyt minut kokonaan. Se on samalla harrastus, pohtii Paula Mikkonen työnsä merkitystä.

Työn puitteissa hänellä on yhteyksiä seurakuntaan. Esimerkiksi Syöpäyhdistyksessä on mukana sairaalateologeja. Paulan mielestä heillä on sama työnäky kuin hänellä itsellään. Se lähtee liikkeelle ihmisen henkisen ja

hengellisen hädän tarpeesta.

Paula Mikkonen on myös ollut järjestämässä syöpäsairaiden virkistysviikkoa seurakuntien diakoniakeskusten kanssa. Sitä kautta hän on tutustunut seurakunnan työntekijöihin.

Oman paikan etsimistä

Yksityishenkilönä Paula sanoo päättäneensä olla seurakunnan jäsen. Hän on käynyt läpi etsikelyvaiheen. Jumalanpalvelukseen ja ehtoolliseen osallistuminen ovat hänelle tärkeä puoli seurakunnan jäsenyyttä.

— Sen sijaan seurakunnan pienpiireistä en ole löytänyt omaa paikkaani. Jotenkin tuntui, että piirien ohjelma ei vastannut todellisia tarpeitani. Sitäpaitsi tuntui siltä, että muut piiriläiset odottivat minulta niin paljon. Olisi



Paula Mikkonen toivoo, että seurakunta osoittaisi aitoa kiinnostusta ihmisistä kohtaan ja kuuntelisi heidän tuntojaan.

pitänyt olla ”valmis” ihminen. Pitäisi saada olla niin raadollinen kuin on.

Paula kyllä myöntää, että hän ei

ehkä ollut tarpeeksi pitkäjänteinen etsiessään sopivaa piiriä. Silti hänelle jäi varsin pettynyt olo.

Ei helppoja ratkaisuja

Paula Mikkosen työssä on tullut vahvasti esille, että jokaisella ihmisellä on hengellisiä tarpeita. Välttämättä ne eivät tule esille perinteisellä hengellisellä kielellä.

— Sairastuessa ihmisellä herää väistämättä miksi-kysymyksiä: miksi tämä sattui juuri minulle? Kuoleman kohdalla tulee yllätyksenä. Seurakuntaa tarvitaan juuri silloin, kun nuo miksi-kysymykset heräävät.

Paula korosti erityisesti, ettei silloin saa tarjota helppoja ratkaisuja. Ihmiset pelkäävät ”käännyttämistä”, joten siinä tilanteessa tulisi ennen kaikkea viestittää ihmiselle, että hänestä välitetään.

Luonnollisia yhteyksiä

Paula Mikkonen kehotti seurakuntaa panostamaan erityisesti niihin tilanteisiin, joissa ihmiset yleensä kääntyvät seurakunnan puoleen. Näitä luonnollisia yhteyksiä ovat kaste, vihkiminen ja hautaus siunaaminen.

— On todella ikävää, jos pappi joutuu hoitamaan toimituksia liukuhihnalta. Useinhan toimituksissa kohdataan perhe, joka ei ole aktiivisia seurakuntalaisia. Siksi tulisi varata riittävästi aikaa; etenkin surevan kohtaamiseen. Tulisi olla aikaa kuunnella omaisten tunteja. Eikä vain hautajaisissa, vaan niiden jälkeenkin tulisi pitää yhteyttä omaisiin.

Antti Koivisto Länsi-Poriin



Länsi-Porin uusi kirkkoherra valittiin 18.3. Antti Koivisto, haastattelun aikana vielä Ulvilan kappalainen, kertoi ajatuksiinsa seurakuntatyöstä ja tunnelmiaan uuteen virkaan siirtymisen edellä. Hän toivoi, että kirkkoherran virassa olisi virastotöiltä riittävästi aikaa seurakuntatyöhön.

Uvilan kirkkoherranvirasto sijaitsee joen rannalla pitkän koivukujan päässä. Antti Koiviston tavoitti vielä sieltä virkahuoneestaan huhtikuun puolivälissä. Toukokuussa hän aikoo pitää muutaman viikon lomaa kunnes siirtyy kesäkuun alusta Länsi-Porin kirkkoherraksi.

Antti Koivisto on menossa varsin tuttuun seurakuntaan. Hän on viettänyt osan lapsuuttaan Tuorsniemellä nykyisen Länsi-Porin alueella. Pappinakin hän on tullut siellä tunnetuksi vuosina 1973—79.

— Länsi-Pori on kaupunkiseurakunnaksi varsin maaseutumainen. Sellaisissa olen aina viihtynyt kuten nykyin Ulvilassa. Jo opiskeluaikana toivoin, että saisin toimia jossain maalaisseurakunnassa, perustelee Koivisto menoaan Länsi-Poriin.

Hänen mukaansa Länsi-Porin seurakunnan elämää leimaa vakiintunut kirkollisuus, joka ilmenee mm. lähetyspiiri- ja kotiseuraperinteenä. Kyllä pidetään myös pyhäkouluja ja vireitä vanhusten kerhoja.

Jumalanpalvelus lähelle ihmistä

Jumalanpalvelus on Koiviston mielestä oleellisin ja keskeisin seurakunnan työmuoto. Hän haluaisi kehittää sitä, jotta ihmiset kokisivat sen läheiseksi ja eläväksi. Uusi perhejumalanpalveluksen kaava voi antaa tähän mahdollisuuksia.

Toinen työmuoto, joka on tullut Antti Koivistolle erityisen läheiseksi, on lähetys. Tämä juontaa osittain juu-



Antti Koivisto Ulvilan kirkkoherranviraston edustalla. Hän siirtyy Länsi-Porin kirkkoherraksi kesäkuun alussa.

rensa nuoruuteen ja Lattomerän lähetyspiiriin, joka oli hänelle hengellinen kasvupaikka. Ulvilassa Koivisto on toiminut lähetyspappina ja tätä kautta tutustunut nimikkolähetetteihin.

Miten päädyin papiksi?

Papin uran valinta ei suinkaan ollut Antti Koivistolle itsestään selvää. Hän kertoo, että koti, pyhäkoulu ja eräät koulun opettajat antoivat ensimmäisiä hengellisiä vaikutteita. Nuoruudessa Koivisto pohdiskeli uskonasioita, mut-

ta papin ammatti ei vielä tullut mieleen. Hän kävi ensin kauppaopistoa, eikä heti aikonut jatkaa opintojaan.

— Muistan erään nuorten illan Kapparan isossa kappelissa, jolloin minulle valkeni, että voisin minäkin olla pappi, kertoo Koivisto vanhoja muistoja.

— Myös entinen rippikoulunopettajani, nykyinen Ulvilan kirkkoherra rohkaisi minua teologiaa opiskelemaan.

(Jatk. siv. 5)

Seurakuntavaalit ensi marraskuussa

Ehdokkaat asetettava syyskuun loppuun mennessä

Maamme luterilaisissa seurakunnissa toimitetaan luottamuselinten vaalit ensi marraskuun 9.—14. päivinä. Vaaleissa valitaan jäsenet kirkkovaltuustoihin ja seurakuntaneuvostoihin nelivuotiskaudeksi 1987—90.

Yksittäisissä seurakunnissa valitaan vain kirkkovaltuusto, johon väkiluvusta riippuen kuuluu 15—53 jäsentä.

Saman kunnan alueella olevissa seurakunnissa — seurakuntayhtymissä — toimitetaan kahdet vaalit. Seurakuntien yhteiseen kirkkovaltuustoon valitaan 24—96 jäsentä. Lisäksi valitaan yhtymän jokaiseen seurakuntaan 8—14-jäseninen seurakuntaneuvosto paikallisen työn johtoon.

Vaalilautakunta toukokuussa

Vaalit alkavat kaikissa seurakunnissa samanaikaisesti sunnuntaina 9. marraskuuta kirkossa jumalanpalveluksen jälkeen. Vaali päätetään viimeistään perjantaina 14. marraskuuta. Seurakunnan vaalilautakunta ratkaisee, kuinka monena päivänä äänestetään.

Jokaiseen seurakuntaan asetetaan vaalilautakunta viimeistään toukokuun loppuun mennessä huolehtimaan vaalien toimittamisesta. Kirkkovaltuusto tai seurakuntaneuvosto valitsee vaalilautakuntaan vähintään 4 jäsentä. Vaalilautakunnan puheenjohtajana on kirkkoherra.

Äänioikeus ja vaalikelpoisuus

Äänioikeutettuja seurakuntavaaleissa ovat 31.12.1967 tai sitä ennen syntyneet, siis ennen vaalivuoden alkua 18 vuotta täyttäneet seurakunnan konfir-

moidut jäsenet. Äänestäminen tapahtuu siinä seurakunnassa, jonka jäsen kyseinen henkilö on ensi kesäkuun 30. päivänä.

Vaaliluettelot äänioikeutetuista on pidettävä nähtävinä 18.—24. syyskuuta.

Ehdokkaaksi kirkkovaltuuston, yhteisen kirkkovaltuuston tai seurakuntaneuvoston vaaliin voidaan asettaa jokainen ennen vuoden 1985 loppua 18 vuotta täyttänyt ”jumalaapelkäväinen ja kristillisestä harrastuksesta tunnettu seurakunnan äänivaltainen jäsen”. Sekä äänioikeus- että vaalikelpoisuusikä on siis seuraavissa vaaleissa 18 vuotta, kun ehdokasikärajaa edellisissä vaaleissa oli 20 vuotta.

Ehdokaslistoissa ei tunnuksia

Ehdokaslistat on jätettävä vaalilautakunnan puheenjohtajalle 30. syyskuuta mennessä. Ehdokkaita voi asettaa valitsijajyhdistys johon kuuluu vähintään 10 seurakunnan äänioikeutettua jäsentä.

Vaalilautakunta päättää ehdokaslistojen hyväksymisestä 10. lokakuuta. Ehdokaslista ei saa sisältää mitään tunnusta tai muuta kirjoitusta, josta ilmenisi ehdokkaiden tausta tai mieltä. Tunnukset ja muut esittelyt on kuitenkin kielletty ainoastaan virallisessa ehdokaslistojen yhdistelmässä. Muissa yhteyksissä valitsijajyhdistysten pyrkimyksistä voidaan kertoa.

Ennakoäänestys valmisteilla

Kirkolliskokous on tehnyt päätöksen ennakoäänestyksen järjestämisestä seurakuntavaaleissa. Kirkkolain muutosesitys on parhaillaan opetusministeriössä valmisteltavana. Laki ehtinee voimaan niin että ennakoäänestys voitaisiin toteuttaa 27.—31. lokakuuta.

(Jatk. siv. 8)

Minä ja seurakuntani

Katseeni kohtaa saarnatuolin puuleikkaukset ja mustat pitkät laatikot kirkon alttarin edessä. Niillä ei ole minulle mitään tunnearvoa, mutta aistin ihmisten syvän surun, joka yhdistää heidät läheisesti toisiinsa. Liityn kulkueeseen, jossa mustat laatikot kannetaan ulos, lasketaan kuoppaan. Maassa on vähäisen lunta, mutta päiviäkin jo näkyy. Tummiin pukeutunut kansa ryhmittyy kuopan viereen, alkaa veisata rytmikkäästi ja voimakkaasti: ”Oi kuningasten kuningas”. En ymmärrä sanojen merkitystä, mutta ne syöpyvät muistini koskemattomaan pintaan noustakseen tajuntaan kymmeniä vuosia myöhemmin. Aavistan suuren, Näkymättömän läsnäolon. Hän antaa kansalle voiman syvän surun kestämiseen. Hän on tumman kansan keskellä. Hän täyttää minut, kirkonmäen, peltoaukean, ulottuu kauemmaksi — avaruuden avaruusiin. Äiti ei aavista, mitä hänen kohdussa oleva kolmikuukautisensa saa kokea.

Muistikuvia lapsuudesta

Kirkkaan auringonpaisteen häikäsemin silmin katson äidin avaamasta ovesta mustaan aukkoon, josta tulvi vastaan veisuu: ”Tulkaa kaikki katsookaatte piinaa rakkaan Herramme”. Vähitellen sisään astuttuani alan nähdä: maalaamattomat, puhtaaksi hangeut lattiaalankut, kiiltävän mustat seinähirret, noin puoli metriä kanttinsa olevan ikkunan, pienen pöydän sen edessä, häikäisevän ryhmittyneen talonväen. Kuulen hiljaisen tervehdyksen ja kehoituksen istua kuuntelemaan. Aistin pyhän hartauden, rakkauden ja lämmön, jossa ilo ja suru ovat sovussa sisäkkäin. Kuuntelen virttä, kuuntelen saarnaa. Vaikka olenkin jo kolmannelle vuodelle, en ymmärrä paljoakaan saarnasta, mutta siinä lämpimän surun ja lohdutuksen ilmapiirissä minulla on hyvä olla. Tämä pitkäperjantain seurakuntayhteys on ensimmäinen suora muistikuvani jumalanpalveluksesta. Tämäkin

on radiokirkko, koska oikeaan kirkkoon ei ollut liikenneyhteyksiä.

”Armon meri”

Istun penkillä äidin vieressä. Opettaja on kattanut kastepöydän luokan korokkeelle. Pappi aloittaa virren: ”Oi armon merta ihmeellistä. Sen vesi voimallinen on...” Kuuntelen virttä. Katson kastemaljaa. Minä en ole nähnyt merta, mutta minulle on kerrottu, että se on muuten samanlainen kuin järvi, mutta vain paljon suurempi — niin suuri, ettei sen toista rantaa näy. Katson kirkasta vettä kristallimaljassa. Ajattelen armon merta. Näen kristallinkirkasta vettä silmäkantamattomiin. Olen siinä. Se ympäröi minua joka puolelta, mutta minä en huku, vaikka en vielä osakaana uida, vaan vesi kannattaa minua. Armon meren kannattamana on hyvä olla.

Tällaisena kuin olen

Tämä on minun rippijuhlani. Tuntemien ristiaallokossa astun alttarille. Muistan papin kysymyksen: ”Mitä ehtoollinen merkitsee?” Minun antamani vastaus ei kelvannut papille, vaikka hän myönsi, että Jeesuskin oli niin sanonut. Toinen tyttö muisti, miten pappi oli asian selittänyt, mutta minä en muistanut — vielääkään. Rinnassani jysähti. Nautinko minä nyt ehtoollisen tuomiokseni, kun en muista papin selitystä? Hämmennyneenä palaan penkkiin. Näen äidin ja sisareni astuvan alttarille. Koen pyhäin yhteyden. Riemu täyttää minut. Minä saan sittenkin — tällaisena kuin olen — kuulua pyhäin yhteiseen seurakuntaan.

Olen saanut edellisenä iltana surusanomani, kun aamulla joudun lähtemään hiihtoleirille. Leirillä kerhotyttöni ojentavat minulle violetin ja punakeltaisen tulppaanin. Seurakunta lohduttaa minua surussani.

Olen pohtinut lapsesta asti arvoitusta, kuinka Jeesus voi olla lammasten ovi. Olemme rakentaneet päiväkerhossa lammastallin ilman ovea, koska alkuperäisessä tallissakin oli vain ovi-

aukko, jonka eteen paimen asettui yöksi vartioimaan lampaista. Myöhemmin linja-autossa kerholaisen tati kertoi minulle, miten tyttö oli kotona selittänyt asian: ”Se on lammasten talli, eikä siinä ole ovea, koska Jeesus on sen ovena.” Seurakunta vastasi kysymykseeni, jota olin 25 vuotta pohtinut tuloksetta.

Seurakunta on kohtaamista

Soitan tyttökerholaisen kotiin. Kun kerhotyttöni ei ole tavattavissa, juttelen äidin kanssa. Meitä yhdistää sama lapsi, jonka parasta toivomme. Meillä on paljon puhuttavaa toisillemme. Puhelu venyy pitkäksi, mutta kätemme eivät väsy. Tunnen iloa, kun näinkin saan kohdata seurakuntaa.

Olen elänyt murroikäisten kerhotyttöjen kanssa kipeän kriisin lävitse. Nyt voimme jo pohtia yhdessä tärkeitä elämänskysymyksiä. Koen voimakkaasti: Tässä on seurakunta.

Tyttökerholaiset ovat kohdanneet kuoleman läheltä. Olemme keskustelleet iankaikkisesta elämästä ja surusta. Olemme uskaltaneet myös itkeä. Olemme kokeneet pyhien yhteyden — seurakunnan.

Menen seurakuntapiiriin. Kuuntelen seurakuntalaisten ajatuksia. Koen yhteyttä. On hienoa, kun saa kohdata seurakuntaa.

Olen kotikäynnillä. Keskustelen kerholaisen vanhempien kanssa. Tuntee hyvältä päästä näin lähelle seurakuntaa — kotiin asti.

Menen tyttökerhoon. Samanaikaisesti seurakunta kokoontuu kirkkoon rukoilemaan koko seurakunnan ja erityisesti työntekijöiden puolesta. On turvallista tehdä työtä, kun seurakunta rukoilee sen puolesta.

Istun jumalanpalveluksessa. Tämä on minun levähdyspaikkani. Seurakunta veisaa ja rukoilee. Saan purkaa kaikki huoleni Jumalalle. Saan olla sitä, mitä olen. Jälleen koen seurakunnan esirukouksen voiman. Minun on tässä hyvä olla.

Sinikka Henninen
(Länsi-Porin tyttöyönhoaja)

Sielunhoito ja rippi tarjoavat apua ahdistukseen



Sielunhoidossa ja ripissä saa kertoa asioitaan Jumalalle toisen ihmisen läsnäollessa.

Yli puolet suomalaisesta aikuisväestöstä toivoo kirkolta nykyistä enemmän sielunhoitoa ihmisten omilla ehdoilla äskettäin tehdyn kyselytutkimuksen mukaan.

Sielunhoidon piirissä on tehty seurakunnissa useita kokeiluja tarjonnan parantamiseksi. Kirkollisiin toimituksiimme kuuluu myös yksityinen rippi, vaikka tästä mahdollisuudesta ei olla aina tietoisia.

Äskettäin Lahdessa kokeiltiin kirkossa sijaitsevaa "keskustelupaikkaa", johon sai iltaisin tulla juttelemaan "mistä vain, mikä on mielessä". Seurakunnissa on kokeiltu myös rippituoleja, sielunhoidollista puhelinpäivystystä ja rippitöitä mahdollisuutta iltakirkon yhteydessä.

Kaikki nämä kokeilut tekee tarpeelliseksi meiltä puuttuva säännöllisen rippitöiden perinne. Myös luterilaisella kirkolla on rippi, mutta sitä ei olla totuttu käyttämään.

Yksityisrippi tarjolla myös meillä

Yksityinen rippi on uudistettu äskettäin kirkollisten toimitusten yhteydessä.

— Ripillä on myös meillä vahva asema, vaikka se ei ole sakramentti kuten katolisessa kirkossa, toteaa Kirkon jumalanpalvelus- ja musiikkitoiminnan keskuksen pääsihteeri Kai Vahtola.

Hän sanoo ripin aseman heikentyneen käytännössä monista syistä. Pietistinen herätys korosti tietoista pää-

töksentekoa parannuksen edellytyksenä ja ripin objektiivinen armonjulistus jäi syrjään.

Vuosisadan alkuun asti oli yleistä, että lauantaisin järjestettiin rippitöitä, mistä lauseksia, jotka olivat edellytyksenä ehtoolliselle pääsyyllä. Yksityisen ripin jäänyt pois yleisenä tapana, jumalanpalvelukseen sisältyvän yleisen ripin asema vahvistui. — Myös yleisessä rippissä tapahtuu todellinen syntien anteeksisaaminen, Vahtola painottaa.

Objektiivinen tapahtuma

Yksityiseen rippiin sisältyvät syntien tunnustaminen ja Jumalan anteeksiantamisen julistus. Nämä voidaan ilmaista joko kaavan mukaisesti tai omin sanoin. Ripin voi toimittaa kuka tahansa seurakunnan jäsen, joskin se kuuluu erityisesti papin tehtäviin.

— Yksityinen rippi on hyvin objektiivinen tapahtuma. Siitä puuttuu "minusta tuntuu" -näkökulma, Vahtola selvittää. Oleellista on, että siinä tapahtuu todellinen syntien tunnustaminen ja edellyksetön synninpäästö.

Seurakuntien tulisi Vahtolan mielestä pitää aktiivisesti esillä yksityisen ripin mahdollisuutta. Rippituoli-instituution palauttamiseen hän ei usko.

Tilastojen mukaan seurakuntapapit käyvät vuosittain noin 130 000 sielunhoidollista keskustelua, joista vajaa 18 000 johtaa rippitöiden tekemiseen. Heidän lisäksi näitä keskusteluja käyvät muut hengellisen työn tekijät, eri-

tyisesti lehtorit ja diakonissat. Kaikkia koskee vaitiolovelvollisuus.

Keskustelu auttaa

Myös kasvavat erityistyömuodot palvelevat nykyisin seurakunnan sielunhoidon kanavina. Näitä ovat Palveluva puhelin, sairaalasielunhoito ja perheasiain neuvonta.

Kirkon perheasiain keskuksen pääsihteerin Kaarle Viikan mukaan perhe-neuvonta on palvelevaa sielunhoitoa. Useimmiten se on elämän arkisten kysymysten pohdintaa, mutta mukana on koko ajan myös elämän syvempi taso.

Myös perheneuvonnassa, kuten sielunhoidossa yleensä, on keskeistä kokemus, että saa aloittaa alusta, uudestaan. Rippi voi liittyä keskusteluihin tarvittaessa.

— Keskustelu auttaa ihmistä kokemaan ja tunnustamaan oman todellisuutensa ja tulemaan sovitettuun suhteeseen sen kanssa, Viika kiteyttää.

Kirkon erityistyömuodot eivät ole kuitenkaan ainoa vastaus sielunhoidon tarpeeseen. Jokaisen seurakunnan hengellisen työn tekijän tehtäväkuvaan kuuluu olennaisena juuri sielunhoito.

Seurakunnan papit ovat periaatteessa tavoitettavissa kotipuhelimestaan mihin vuorokauden aikaan tahansa sielunhoidollista keskustelua varten. Keskustelua haluava voi myös soittaa kirkkoherranvirastoon ja sopia tapaamisesta päivystävän teologin kanssa. (KT)

Kirkolliskokouksen pappis- ja maallikkoedustajat Turun arkkihiippakunnasta

Ulvilan kirkkoherra Heikki Huhtala, Tyrvään kirkkoherra Timo Kökkö, Turun kristillisen opiston rehtori Mauno Mäntymäe sekä Turun tuomiokirkon vasti Jukka Paarma (uusi).

Lastentarhanopettaja Päivi Heikinheimo Turusta (uusi), lastentarhanopettaja Pirkko Innola Porista

(uusi), työkeskuksen johtaja Keijo Korkka Turusta (uusi), rehtori Matti Lassila Salosta, metsänhoitaja Juhani Linkola Porista, kirjastonhoitaja Hilka Orava Salosta (uusi), rehtori Tellervo Pakkanen Koski Tl:stä, 4H-neuvoja Irja Vuorenperä Honkilahdelta sekä opettaja Pirkko-Liisa Valo Pyhäjärven kunnasta.

Päiväkerhojen kevätkirkot 1986

Keski-Porin kirkko:

Palvelukeskus	29.5.1986	klo 18.00
Toejoki	29.5.1986	" 18.00
Varvinkatu	29.5.1986	" 18.00
Pormestarinluoto	29.5.1986	" 18.00
Isojoenranta	29.5.1986	" 18.00

Lyttylän rukoushuone

Lyttylän kerho 28.5.1986 klo 18.00

Ruosniemen kirkko:

Ruosniemi 28.5.1986 klo 18.00

Väinölän kirkko:

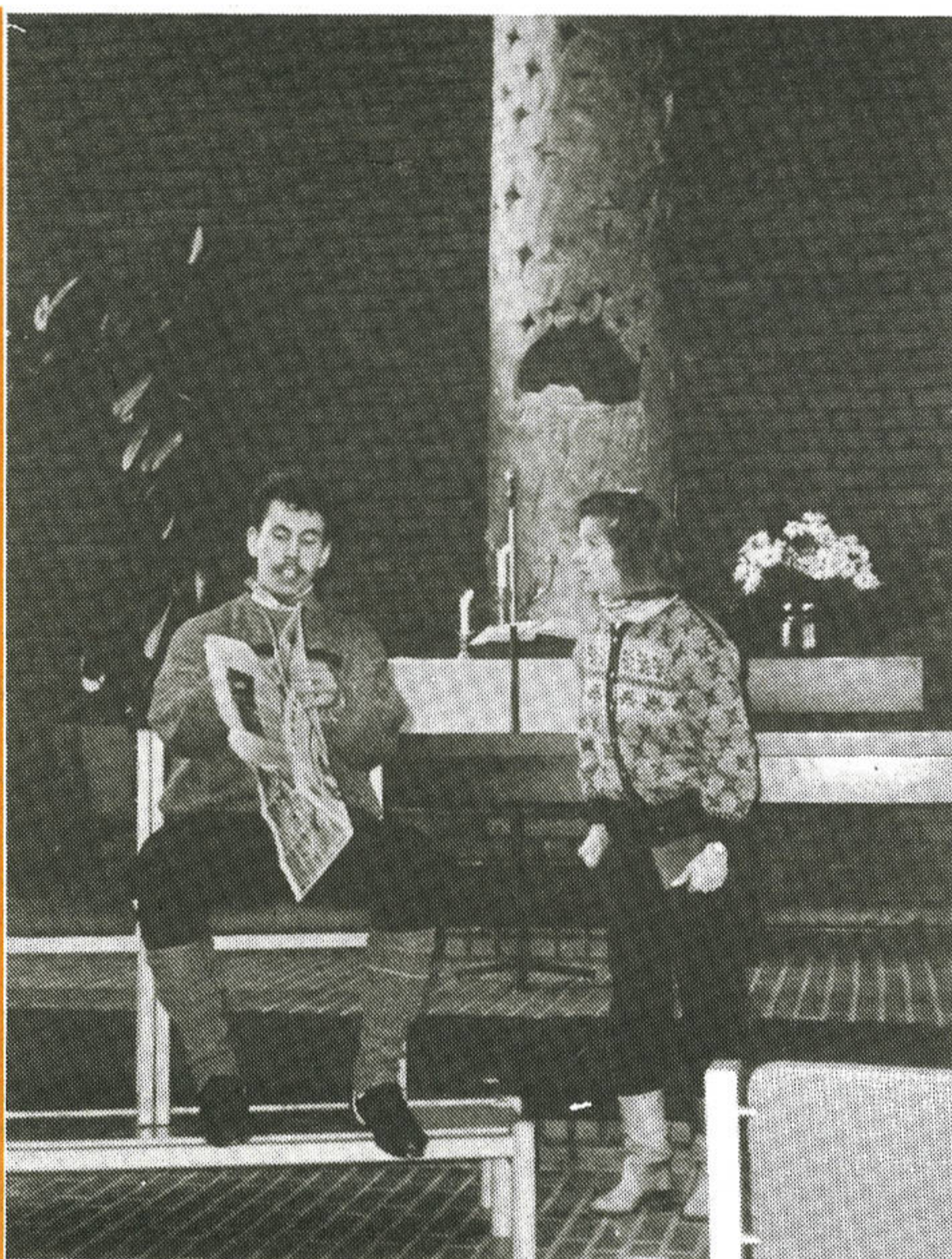
Väinölä	28.5.1986	klo 17.00
Sampola	28.5.1986	" 18.30
Kalaholma	28.5.1986	" 18.30

Teljän kirkko:

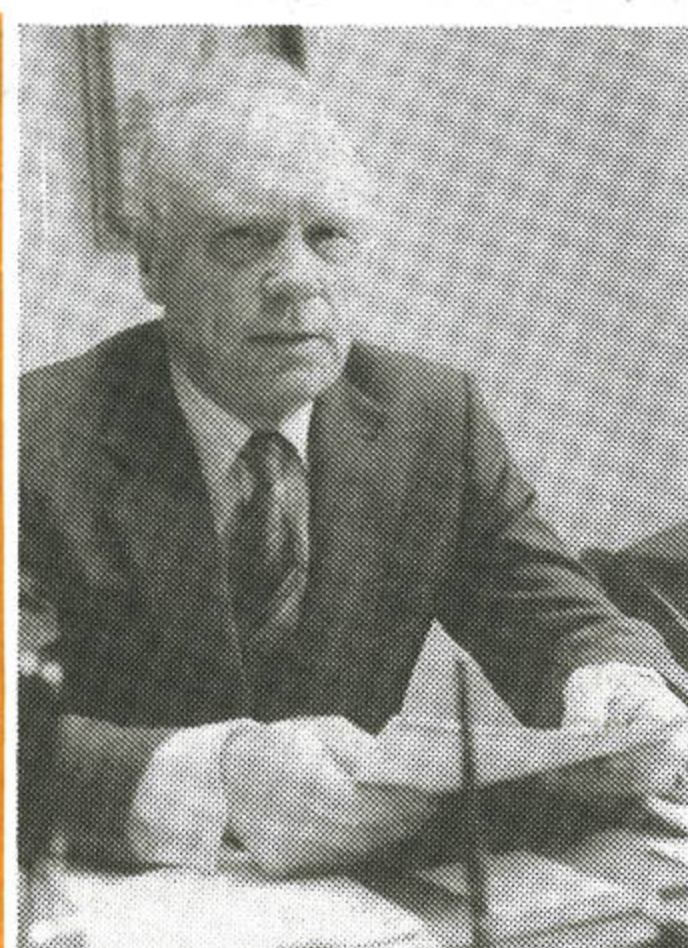
Teljä	28.5.1986	klo 19.00
Kasvihuoneenkatu	28.5.1986	" 19.00
Annankatu	28.5.1986	" 19.00
Nummenkatu	28.5.1986	" 19.00

Länsi-Porin kirkko:

Länsi-Pori	28.5.1986	klo 17.00
Pietniemi	29.5.1986	" 17.30
Lattomeri	29.5.1986	" 19.00
Preiviiki	29.5.1986	" 19.00
Liinaharja	29.5.1986	" 19.00
Rauhanpuisto	29.5.1986	" 19.00



Teljän kirkossa nähtiin sunnuntaina 27.4. Covenant Players-näytelmäryhmän esityksiä jumalanpalveluksen eri vaiheissa. Ryhmä koostuu neljästä nuoresta, jotka ovat kotoisin Suomesta ja USA:sta. — Kuvassa tyttö kyselee, miten pääsisi määränpään vuorenjärkänteeseen yli.



Keski-Porin pitkäaikainen kirkkoherra Aulis Karén valittiin Rauman kirkkoherran virkaan 29.4. Karén tuli valituksi kolmannelta vaalisijalta 1716 äänellä. Hän siirtyy Raumalle syksyn aikana.

Muuton edellä (Jatk. siv. 4)

Koiviston perheeseen kuuluvat Antti-isän lisäksi vaimo ja 6-, 5- ja 1-vuotiaat lapset. Koko perhe on viihtynyt hyvin Ulvilassa.

— Tietysti tässä lähdössä on sellaista luopumisen makua. Tähän tullessamme aioimme ensin olla pitempään, tuumailee Koivisto Poriin muuton edellä.

Antti Koivisto toivoo, että hänellä kirkkoherranakin olisi riittävästi aikaa seurakuntatyöhön. Usein virastotyöt tahtovat viedä huomattavan osan kirkkoherran ajasta.

Koivisto tulee siis tululle maaperälle kirkkoherraksi. Hän ei kuitenkaan usko, että Länsi-Pori olisi sama kuin ennen.

— Ihmiset ovat tietysti osittain vaihtuneet. Olsi silti mukava tavata vaikka entisiä rippikoululaisia, jotka vielä asuvat siellä.





Lions klubin Porin osasto lahjoitti seurakuntien erityisnuorisotyölle LA-radiopuhelimia. Niitä on tarkoitus käyttää operaatio Saappaassa yhteydenpitoon. Puhelimeen kuuluu tukiasema ja kuusi kannettavaa laitetta. Luovutus tapahtui 26.3. Palvelukeskuksessa. Kuvassa vas. Ari Korkka, Lions klubin presidentti Heikki Ruski, rahastonhoitaja Raimo Rintala, nuorisosihteeri Ville Eskelinen ja Matti Huopainen.



Teljän seurakunnan perheleiri Kairosmajalla

Leiri pidetään Lapissa Kairosmajalla 28.7.—2.8.

Ohjelmassa on päivittäin opastettuja patikkaretkiä tunturiin, hiljentymistä Sanan ääressä, saunomista, erityyppistä yhdessäoloa (lauluhetkiä, keskustelua, seuroja ym.)

Hinta aikuiset 800 mk, 6—12 v. 400 mk, 3—5 v. 200 mk, alle 2 v. ilmaiseksi. Ilmoittautuminen Teljän seurakuntatoimistoon p. 327 711/143. Matkalla, jonka teemme linja-autolla, poikkeamme myös Ukko-Paavon kotikonnilla Aholansaareissa. Mukana Markku Sumiala.

Leirit ja retket tytöille ja pojille kesällä 1986

Yhteiset:

12.—16.6. POIKALEIRI Ilmolassa, yli 10 v. Vetäjänä: Vesala. Leirimaksu 100 mk.

16.—19.6. MUSIIKKI- JA ASKARTELULEIRI Ilmolassa tytöille ja pojille 7—14 v. Vetäjänä: Grönroos, Korkeaoja. Leirimaksu 75 mk.

23.—27.6. POIKALEIRI Ilmolassa 7—10 v. Vetäjänä: Orjala, Laasonen. Leirimaksu 100 mk.

24.—26.6. tyttöjen retki PORI — JYVÄSKYLÄ — SAVONLINNA — LAPPEENRANTA — KOUVOLA — LAHTI — TAMPERE — PORI. Hintaa 190 mk. Ilm. 30.5. menn. kerhonohjaajalle tai nuorisokeskukseen. Vetäjänä: Kalajoki, Grönroos, Koskela.

30.6.—2.7. TYTTÖLEIRI Ilmolassa alle 10 v. Vetäjänä: Kalajoki, Henninen. Leirimaksu 50 mk.

7.—11.7. TYTTÖLEIRI Ilmolassa yli 10 v. Vetäjänä: Henninen, Koskela, Kalajoki. Hintaa 100 mk.

11.—13.8. RAAMATTULEIRI 7—12 v. tytöille ja pojille Ilmolassa. Vetäjänä Grönroos. Hintaa 50 mk.

22.—24.8. poikien TELTTARETKI Lohtajalle. Hintaa 100 mk. Vetäjänä: Vesala, Laasonen, Orjala. Ilm. 15.8. menn. p. 327 711/171.

Leireille, joille ei ole erikseen mainittu ilmoittautumisaikaa, ilmoittaudutaan viimeistään viikkoa ennen leirin alkua nuorisokeskukseen p. 327 711/171. Tyttö- ja poikakerhot alkavat syksyllä viikolla 38.

Länsi-Porin seurakunta:

2.6. tyttöjen ja poikien retki Tervakosken PUUHAMAAHAN. Hintaa 70 mk. Ilm. 16.5. menn. p. 327 711/171. Vetäjänä: Henninen, Laasonen.

Keski-Porin seurakunta:

2.6. tyttöjen retki Tervakosken PUUHAMAAHAN. Hintaa 60

mk. Ilm. 23.5. menn. p. 327 711/171. Vetäjänä: Kalajoki.

Teljän seurakunta:

5.—7.8. poikien TELTTARETKI UKSJÄRVELLE (7—11 v.) Hintaa 50 mk. Ilm. 28.7. menn. p. 327 711/171. Vetäjänä Orjala.

9.8. POIKIEN PÄIVÄ Ilmolassa jousiammunnasta kiinnostuneille. Kuljetus tarvitseville 10 mk. Ilm. 4.8. menn. p. 327 711/171. Vetäjänä Orjala.

15.8. ISIEN JA POIKIEN SAUNA- JA NUOTIOILTA Silokalliolla. Hintaa 15 mk, sis. kuljetuksen. Ilm. 12.8. menn. p. 327 711/171. Vetäjänä Orjala.

16.8. POIKIEN PÄIVÄ Ilmolassa. Vene- ja kanoottiretki, uintia, sauna ja iltanuotio. Ilm. 12.8. menn. p. 327 711/171. Vetäjänä Orjala.

28.8. ELOKUUN NUOTIOILTA pojille Junnilassa. Kuljetus tarvitseville 10 mk. Ilm. 26.8. menn. p. 327 711/171. Vetäjänä Orjala.

Porin ev.lut. seurakuntien diakonia-keskuksen järjestämät kesäleirit 1986

S = Silokalliolla J = Junnilassa

KESÄKUU

S 03.06.—08.06. vammaisten perheleiri, Aulikki Huopainen, Aili Nummi

S 09.06.—20.06. kuurojen hiippakunnallinen rippikoulu-leiri

J 20.06.—22.06. perheleiri ja juhannusjuhla, Lilja Tikka, Aulikki Huopainen

J 24.06.—29.06. eläkeläisten leiri, Antti Mäenpää, Sinikka Orjala

HEINÄKUU

J 01.07.—06.07. perheleiri, Helmi Ylijoki, Laina Lakso

S 08.07.—13.07. kehitysvammaisten alueellinen leiri, Mervi Ilomäki, Matti Huopainen, Eija Mäkinen

J 08.07.—13.07. työikäisten virkistysviikko, Hannu Salonoja

13.07.—16.07. arkkihiippakunnallinen kuurojen lasten leiri, Rauman Meriristissä, Liisa Santala, Liisa Kuru

J 15.07.—20.07. näkövammaisten rovastikunnallinen perheleiri, Raili Rosendahl, Kirsti Korpela

J 22.07.—27.07. kuurojen rovastikunnallinen perheleiri, Liisa Santala, Tuula Pulkkinen

J 29.07.—03.08. eläkeläisten leiri, Aili Nummi, Marja-Leena Silván

ELOKUU

J 05.08.—10.08. eläkeläisten leiri, Kirsti Korpela, Maija-Liisa Sahakari

J 12.08.—17.08. rintamaveteraanien leiri, Maija-Liisa Sahakari, Antti Mäenpää

J 19.08.—24.08. syöpää sairastavien ja heidän läheistensä leiri, yhdessä Satakunnan syöpäyhdistyksen kanssa, Lea Manninen, Hannu Salonoja, Paula Mikkonen

J 26.08.—31.08. reumaa ja afasiaa sairastavien leiri, yhdessä Porin seudun reumayhdistyksen kanssa, Lilja Tikka, Sirkka-Maija Silfverberg

SYYSKUU

J 02.09.—04.09. avohoidon psykiatrisen kuntoutuksen alueellinen leiri, Sinikka Orjala, Hannu Salonoja

J 05.09.—07.09. romaanien perheleiri, Matti Huopainen, Mervi Ilomäki, Lilja Tikka

J 09.09.—14.09. PAV-kriminaaliteoksen leiri, Matti Huopainen, Marja-Leena Silván

Leiriohjelmia ja -hakemuksia saa seurakuntatoimistoista, diakoniatyöntekijöiltä ja diakoniakeskuksesta. Tied. Porin seurakuntien diakoniakeskus, Eteläpuisto 10, III krs., leiriasiat 5 krs. Aulikki Huopainen.

AHLAISLAISET JA REPOSAARELAISET

Hauta-asioita koskeissa kysymyksissä on hautausmaan työnjohtaja tavattavissa touko-elokuun aikana keskiviikkoisin klo 9—11 Ahlaisten kirkon vierellä olevassa työtuvassa ja Reposaarella torstaisin klo 9—11 kirkon vierellä olevassa huoltorakennuksen toimistossa.

Porin seurakuntien hallintoviraston hautausmaa- ja puistotoimisto

Kesäillan urkumusiikkia Keski-Porin kirkossa

Jo perinteeksi tulleet urkukonsertit alkavat jälleen kesäkuun 4. päivänä. ”Kesäillan urkumusiikkia” -sarjassa vierailee useita urkureita eri puolilta Suomea ja myös ulkomailta. Illat ovat keskiviikkoisin klo 19.30 Keski-Porin kirkossa.

Kesäkuu

4.6. Pekka Ainali, Kouvola
11.6. Kalevi Kiviniemi, Jalasto
18.6. Anne Nietosvaara, Helsinki
25.6. Erkki Kalijärvi, Pori

Elokuu

6.8. Toivo Kokko, Kokemäki
13.8. Sinikka Mansikkala, laulu, Pori
Erkki Kalijärvi, urut, Pori
20.8. David Laukkanen, USA
27.8. Urkukonsertti lapsille juontaa Aulis Karén, urut Erkki Kalijärvi

Syyskuu

3.9. Elna Somppi, Pori
10.9. Desroches, Kanada

Ohjelmamuutokset mahdollisia.

Helluntaista juhannukseen

Keski-Pori

Jumalanpalvelukset sunnuntaisin klo 10 Keski-Porin kirkossa ja klo 12 Ruosniemen kirkossa
La 17.5. klo 13 Palvelukeskuksessa ”Ylistystä Jumalan armosta” - tapahtuma, runoa ja musiikkia, Airi Pihlajamaa, Ritva Tuutti, Anja Päiväranta, Ylistyskuoro, Veikko Ikonen

Su 18.5. klo 18 **Harneitten tulojuhla** Palvelukeskuksessa

La 17.5. klo 15 **helluntaijuhla** Ruosniemen kirkossa

Ma 19.5. **Lähetysväen kevätretki** Junnilaan. 1. auto 16.45 Lyttylä — Toukari — Pormestarinl. — Hyvelä — Palv.kesk. 2. auto: 17.15 Ruosniemen kko — Ruosniementie — Toejoen vanhustentalo — Palvelukeskus 17.30 — Junnila. Hinta 30,- sis. matka + tarjoilu

Ti 20.5. **Pienryhmien retki** Harjavaltaan, lähtö klo 17

Ti 20.5. klo 19 **Israelilta** Palvelukeskuksessa

Ke 21.5. klo 19 **Sisälle Sanaan-ilta** Palvelukeskuksessa

La 24.5.—su 25.5. **Retki Viva-moon**, ilm. ja tied. srk.tsto 327711/147

Su 25.5. klo 19 **rippikoululeirien isosten siunaus** Keski-Porin kirkossa

Su 25.5. klo 17 **Kansanlähetyksen kevätjuhla** Palvelukeskuksessa

Ke 28.5. **nappulakerhojen retki** Junnilaan

La 31.5. klo 19 **Sanan ja rukouksen ilta** Keski-Porin kirkossa

SLEY:n kesäpäivät su 1.6. Palvelukeskuksessa:

13 Raamattutunti, Sakari Pöyhönen

14 Siionin Kanteleen laulutuokio, Aulis Karén

15.15 Lähetysjuhla, Karén, dioja

Kesällä

— **Iltakirkot** torstaisin klo 19 Keski-Porin kirkossa

— **Kesäillan urkumusiikkia** sarja kesä—elokuussa, ke 19.30

4.6. Pekka Ainali, 11.6. Kalevi Kiviniemi, 18.6. Anne Nietosvaara, 25.6. Erkki Kalijärvi, 6.8. urkuri Lahden urkuviikoilta, 13.8. Adrian Albertini, 20.8. David Laukkanen, 27.8. lasten urkukonsertti, Erkki Kalijärvi, Aulis Karén, 3.9. Elina Somppi, 10.9. J. Desroches

18.—20.7. Evankelioimistyön liiton **Suvipäivät** Keski-Porin kirkossa

Pihaseurat

Jo tutuksi tulleita pihaseuroja on tarkoitus tänäkin kesänä järjestää eri puolilla seurakuntaa, ja toivomme, että jälleen löytyisi pihoja kokoontumispaikoiksi.

Halukkaita seurojen järjestäjiä pyydämme jo toukokuussa ottamaan yhteyttä kirkkoherranvirastoon, puh. 327711/147 tai esittämään kutsun henkilökohtaisesti työntekijöille. Yhteyshenkilönä pihaseurajärjestelyissä toimii leh-torimme Pirkko Heikkilä.

Viimekesäiseen tapaan pyrimme siihen, että seurakunnan samalla suunnalla olisi vain yhdet seurakunnat viikolla. Parhaiten seurailloiksi sopivat alkuvuikon illat.



Teljä

Teljän kirkko:

17.5. la klo 10 **ehtoollisjumalanpalvelus** ja konfirmaatio

18.5. su klo 10 **jumalanpalvelus**

25.5. **jumalanpalvelus**, opiskelijoiden kirkkopyhä.

Klo 18 **Stellat-yhtyeen Unkariin lähtökonsertti**

Jumalanpalvelukset Teljän kirkossa sunnuntaisin klo 10, lisäksi juhannuspäivänä 21.6. klo 10.

Väinölän kirkko:

25.5. ja 8.6. **jumalanpalvelus** klo 12

Annank. 29:

25.5. ja 15.6. klo 14 Raamattupiston yleisötilaisuus

29.5. to klo 19 Herättäjän seurakunta **Pihaseuroja** pidetään kesällä eri puolilla seurakuntaa. Jos haluat seurata pihallesi, ilmoita seurakuntatoimistoon.

Nuorten pyöräretki Järvi-Suomeen 23.—30.6. Tampere — Ruovesi — Sysmä — Vääksy — Evo — Kangasala — Tampere. Hinta 450 mk, sis. ruuat, majoitus, matkat. Retki on yli 12-vuotiaille. Ilm. viim. 23.5. p. 327711/171.

Länsi-Pori

17.5. la klo 10 **jumalanpalvelus**

18.5. klo 10 **ehtoollisjumalanpalvelus**, saarnaa Eino Savisaari

Jumalanpalvelukset sunnuntaisin klo 10, juhannuspäivänä 21.6. klo 10

15.6. klo 10 **ehtoollisjumalanpalvelus** ja konfirmaatio

28.5. ke **Suvipäivät** Preiviikissä

3.—17.6. tiistaisin **Sanan ja laulun ilta** Käppärän pienessä kappelissa klo 19

Pihlava

17.5. la klo 10 **jumalanpalvelus**

18.5. su klo 10 **ehtoollisjumalanpalvelus**

Jumalanpalvelukset sunnuntaisin klo 10, 1.6. ehtoollisjumalanpalvelus

25.5. klo 14 **jumalanpalvelus** Kyläsaaren seurakuntakodissa

Pihaseuroja pidetään kesällä eri puolilla seurakuntaa. Jos haluat seurata pihallesi, ilmoita kirkkoherranvirastoon.



Reposaari

Jumalanpalvelukset sunnuntaisin klo 10, lisäksi la 17.5. ja juhannuspäivänä 21.6.

22.6. **ehtoollisjumalanpalvelus** Seurakuntasisaren vuosiloma on 16.6.—26.7.

Ahlainen

17.5. la klo 10 **ehtoollisjumalanpalvelus**

18.5. su klo 10 **jumalanpalvelus**

Jumalanpalvelukset sunnuntaisin klo 10, ehtoollinen joka toinen sunnuntai

15.6. Lampin kirkkopyhä, jumalanpalveluksen jälkeen kirkkohävit seurakuntakodissa.



Minne mennään kesällä? — hengellisiä kesäjuhlia

Lähinnä Poria ovat **Evankeliumijuhlat** Huittisissa 26.—29.6. Porista järjestetään kuljetus. Tied. Erkki Kivelä p. 460 287.

Suomen Lähetysseuran järjestämät **Lähetysjuhlat** ovat Vaasassa 6.—8.6. Porista järjestetään kaksi matkaa: koko ajaksi ja yhdeksi päiväksi. Ensimmäistä voi tiedustella Pirjo Vahtolalta p. 327 711/146 ma 10—12 tai 325 081, ja jälkimmäistä Helmi Ylijoelta p. 27 613.

Herättäjäjuhlat ovat Oulaisissa. Tied. Pertti Laakkonen p. 930-22550 t. tai 939 550 620 k.

Rauhanyhdistyksen **Suviseurat** ovat Outokummussa 27.—30.6. Tied. Tapani Peltoniemi p. 28993.

Kansanlähetyspäivät ovat 4.—6.7. Helsingissä. Tied. toimistosta ti—to 10—14, p. 13468. Nuorten kesätapahtuma on Lahdessa 1.—3.8.

Kansan Raamattuseuran järjestämät **Sanan Suvipäivät** ovat Tampereella 13.—15.6. Nuorten Löytöretki on Mikkelissä 18.—20.7. Tied.

Raamattuopiston **hengellisen elämän syventymispäivät** ovat Helsingissä 28.—31.8. Tied. Elvi Nevalainen p. 22701.

Ruskaretkelle Muonioon ja Kuusamoon

Teljän seurakunnan ruskaretki 6.—13.9.86 Muonioon ja Kuusamoon. Hinta on 1200 mk, sisältyy bussikuljetukset, majoitukset Harrinivan lomakylässä Muoniossa ja Petäjälammen lomakylässä Kuusamossa 4-hengen mökeissä, ruokailu, retkievät ja sauna päivittäin. Ilmoittautumiset Ulla Vironen p. 13148 tai 27798. Tekninen järjestäjä Lyttilän Keskimatkat KY.

Metsähautausmaa Uusiniittyyn 1990-luvun vaihteessa

Porin seurakunnat ovat jo varhaisessa vaiheessa todenneet, että lisähautausmaan tarve tulee ennemmin tai myöhemmin. Tähän viittaa jo 1950-luvulla aloitettu maanhankinta hautausmaa-alueeksi. Porin seurakuntien kiinteistölautakunnan vuonna 1984 tekemän selvityksen mukaan Käppärän hautapaikat riittävät noin viideksi vuodeksi eteenpäin.

Uusi 37 hehtaarin metsähautausmaa tulee Uusiniittyyn. Sen suunnitelmat ovat edenneet normaalissa järjestyksessä. Tähtäimessä on sen käyttöönotto 1990-luvun vaihteessa.

Tulevan kesän rakennusohjelmaan kuuluu peruskunnostusta; lähinnä käytävien ja osastojen rakentamista. Sähköverkosto tehdään seuraavana kesänä. Kappeli valmistune 1990-luvulla.

nukset ovat tehneet ajankohtaiseksi myös krematorion rakentamisen suunnittelun. Sijointipaikaksi tulee Käppärän ison siunauskappelin lämpökustilat. Kiinteistölautakunnan selvityksen mukaan krematorion rakentaminen alentaisi tuntuvasti maankäyttö- ja hautauskustannuksia. Myöskään ympäristöhaittoja ei krematoriosta muodostu.

Polttohautaus on yleistymässä, joten myös Porissa tulee olemaan tämä vaihtoehto sitä haluaville. Pyrkimyksenä on päästä rakennustöihin tämän vuoden lopulla tai ensi vuoden alussa.

Seurakuntavaalit..

(Jatk. siv. 4)

Luottamuselinten tehtävät

Kirkkovaltuusto on seurakunnan ylin hallintoelin. Se päättää seurakunnan toiminnan ja talouden päälinjoista kuten tulo- ja menoarviosta, veroäyrin hinnasta, rakentamisesta, omaisuudesta, virkojen perustamisesta ja lakkauttamisesta sekä hautapaikkamaksuista. Seurakuntayhtymissä yhteinen kirkkovaltuusto päättää näistä asioista.

Seurakuntaneuvoston tehtävänä on seurakunnan hengellisen ja muun toiminnan sekä taloudenhoidon yleinen johtaminen.

Marraskuussa valittavien kirkkovaltuustojen ja seurakuntaneuvostojen jäsenet valitsevat myös kirkolliskouksen maallikkojäsenet vuosiksi 1988—91. (KT)

Krematorio Käppärään

Tuhkahautausvaihtoehdon tarjoaminen sekä alemmat hautauskustannukset.



Metsähautausmaa tulee n. 10 km:n päähän Porin keskustasta Mäntyluodon tien varteen.

HAUTOJEN HOITOMAKSUT 1986

KESÄHOITOMAKSUT 1986

HAUDAN KOKO	HOITO (ilman kukkia)		TALVI- HAVUTUS	PERUSKUNNOSTUS		KUKAT (istutus ja hankinta)	
	HIEKKAHAUDAT reunakivillä tai ilman	REUNAKIVI- ALUEELLA OLEVAT RUOHOKHAUDAT reunakivillä tai ilman		hiekkahauta	ruohohauta		
1 x 2 m	180,-	230,-	45,-	100,-	120,-	pelargonia	20 mk/kpl
2 x 2 m	210,-	275,-	45,-	140,-	170,-	begonia	20 mk/kpl
3 x 2 m	240,-	320,-	50,-	180,-	220,-	verenisara	20 mk/kpl
4 x 2 m	275,-	365,-	50,-	220,-	270,-	pikkubegonia	6 mk/kpl
5 x 2 m	310,-	405,-	55,-	260,-	320,-	orvokki	6 mk/kpl
						reunakukat	5 mk/kpl

UURNAHAUDAN hoito (1 x 1 m) ilman kukkia 90 mk.

KERTAKAIKKISET HOITOMAKSUT 1.1.1986 alkaen

hoito- aika	HIEKKAHAUDAT reunakivillä tai ilman					REUNAKIVIALUEELLA OLEVAT RUOHOKHAUDAT					TALVIHAVUTUS				
	UUDET RUOHOKHAUDAT ilman reunakiviä					reunakivillä tai ilman					(kukka-ala)				
	hautapaikat					hautapaikat					hautapaikat				
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
5 v	1.265	1.455	1.830	2.020	2.210	1.560	1.800	2.260	2.500	2.720	240	240	270	270	295
10 v	2.700	3.100	3.910	4.315	4.720	3.335	3.855	4.835	5.350	5.810	515	515	575	575	635
15 v	4.335	4.980	6.270	6.920	7.560	5.350	6.180	7.750	8.580	9.315	830	830	920	920	1.015
20 v	6.180	7.100	8.945	9.865	10.785	7.630	8.815	11.050	12.235	13.285	1.185	1.185	1.315	1.315	1.445
25 v	8.275	9.510	11.975	13.200	14.440	10.215	11.800	14.790	16.375	17.785	1.585	1.585	1.760	1.760	1.935
50 v	23.500	27.000	34.000	37.500	41.000	29.000	33.500	42.000	46.500	50.500	4.500	4.500	5.000	5.000	5.500

Uurnahaudan hoito 90 mk + kukat x kerroin

1. Kukien määrän ja lajin valitsee tilaaja itse.

2. Jos halutaan erikoiskasveja tai useammat kuin yhdet kukat kesässä, tapahtuu veloitus erikseen, josta on sovittava hoitoa tilattaessa.

3. Peruskunnostusmaksu peritään niiltä haudoilta, jotka eivät ole olleet seurakunnan hoidossa.

4. Muistomerkkien oikaisu ja muut erikoistehtävät hinnoitetaan käytetyn työajan mukaan (80 mk/tunti jälkilaskutuksena).

5. Hoitomaksu suoritetaan pankkiin tai seurakuntien hautausmaa- ja puistotoimistoon. Hoitosopimus tulee voimaan maksun saavuttua tilillemme. Tilaukset mieluummin huhtikuun loppuun mennessä.

6. Hoito alkaa keväällä sään salliessa ja kestää syyskuun loppuun. Siihen kuuluu haudan kunnossapito, kukkahoito ym. hoitotoimet.

Hoito sisältää 3 kukkaa (1—2 hautapaikkaa) ja 5 kukkaa (3—hautapaikkaa).

Haudan peruskunnostusmaksu peritään ellei hauta ole seurakunnan hoidossa. Reunakivien ja muistomerkkien oikaisu veloitetaan työn suorittajan laskutuksen mukaan (80 mk/tunti).

Hoitosopimus tehdään seurakuntien hautausmaa- ja puistotoimistossa, Hallituskatu 9, viiraston

aukioloaikana 8.30—15.00 (kesäisin 8.30—14.00), torstaisin 8.30—17.00, puh. 327 711/124.



Julkaisija Porin evankelis-luterilaiset seurakunnat
Päätoimittaja Jussi Jussila
Toimitussihteeri Taina Miettinen

Toimitusneuvosto Väinö Kiltti, Asta Matikainen-Salmi, Liisa Santala, Tapio Seppälä
Toimituksen osoite Hallituskatu 9, puhelin 327711/125

Kirkkosanomats ilmestyy neljä kertaa vuodessa
Seuraava numero 22.9.1986
Painopaikka Satakunnan Painotalo Oy